בס"ד

יום **ה'**, **טז' באב** תש"ס (**17** באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה זו שאנו עדים למאמץ להציל נפשות מלב הים (מהצוללת הרוסית), נזכרים אנו בפרק מרתק של ההיסטוריה שלנו :

במרוצת שנת תש"ו(1946-5706) גבר זרם אוניות **ה"מעפילים"** מנמלי אירופה, עד כי שיטת הניכוי הבריטית – ממכסת ה 1500- לחודש – נעשתה בלתי יעילה. הצי הבריטי תיגבר את כוחותיו בים התיכון כדי להשתלט על תנועת אוניות גוברת זו, שנוהלה באמצעות רשת מסועפת של נציגי ה"מוסד" באירופה. ב 1- באוגוסט (ד' באב), לאחר שהם דנו באמצעים חדשים, החליט הקאבינט הבריטי לכוון את העולים ה'בלתי-לגאלים' למחנות מעצר שהוקמו באי קפריסין.

אולם, גם מחנות אלה עתידים היו להתמלא עד לכושר קיבולם המקסימאלי. מאמציה הדיפלומטיים של בריטניה אצל ממשלות איטליה, צרפת, יוון ואצל ממשלות מזרח אירופה למנוע את הפלגתן של אוניות ה"מוסד" נכשלו – אם על רקע איבתן של אחדות מממשלות אלו לבריטניה, ואם על רקע העקרונות המקודשים של חופש השיט הבינלאומי. היום, **<u>טז' באב</u>**, **החלו למעשה הגירושים של מעפילים אלה לקפריסין**, ולא נפתחו – מאז – שערי הארץ לעליה עד לקום המדינה כעבור כמעט שנתיים.

[תאריכון / ההיסטוריה של ארץ ישראל]

מחר, **<u>יז' באב</u>**, **החלו מאורעות הדמים של שנת תרפ"ט**(1929-5689), שבהן נהרגו 67 יהודים בעיר חברון, ובכלל בארץ – 113 יהודים. כתוצאה מכך, נעקר מחברון – אחת מ 4- ערי הקודש בארץ, שהן ירושלים, חברון, טבריה וצפת – היישוב היהודי והוא עבר לירושלים. היישוב התחדש בחברון רק לאחר מלחמת ששת הימים, כאשר הרב משה לוינגר אירגן במלון "פארק" אירוח לחג הפסח, בשנת תשכ"ח(1968-5728). [ספר המאה]

שבת קודש, **<u>ח"י באב</u>**, נזכר ב"מגילת תענית" כיום תענית, **בו כבה הנר המערבי במנורה שבבית המקדש ה-I**, בימי אחז המלך. נר מערבי זה מעולם לא כבה – לא במשכן שליווה את בני ישראל במדבר, ולא במקדש שבנהו שלמה המלך. כשנכנס הכהן הגדול להטיב את הנרות, הוא מצא נר זה דולק **תמיד** וממנו היה מדליק את שאר הנרות. עד שבא אחז והרשיע מכל המלכים שהיו לפניו ולאחריו. ובימיו, כבה הנר המערבי לסימן שעיניהם של ישראל חשוכות, והעלה הכתוב עליו כאילו הוא כיבהו.

וכן כתוב בספר "דברי הימים_ב' " [**כח**' 24-25]: "ויאסוף אחז את כלי בית האלוקים, ויקצץ את כל בית האלוקים ויסגור את דלתות בית ה', ויעש לו מזבחות בכל פינה בירושלים. ובכל עיר ועיר ליהודה, עשה במות לקטר לאלוהים אחרים, ויכעס את ה' אלוקי אבותיו."

נקרא השבת את פרשת "**עקב**" בתורה, הפרשה ה 3- בספר 'דברים', בה ממשיך משה רבינו להכין את העם שלו – עם ה' – לקראת כניסתם לארץ ישראל. בפסוק, "ואכלת ושבעת וברכת..." [דברים **ח**' 10] – הציווי היחיד בתורה לאמירת ברכה, והיא "ברכת המזון". המשך הפסוק, "...את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך.", מצביע על כך שכאשר נזכרים אנו לברך ולהגיד תודה להקב"ה על "... (שהוא) הזן את העולם כולו...הוא נותן

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש) : 18^{59}
צאת השבת(ב"ש) : 19^{56}

בס"ד

יום **ה'**, **טז'** ב**אב** תש"ס (**17** באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו ... כי הוא א-ל זן ומפרנס לכל..." [מתוך הברכה ה-I של ברכת המזון], אזי זוכים אנו לארץ הטובה אשר הוא נותן לנו...

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש) : 18^{59}
צאת השבת(ב"ש) : 19^{56}